

๒๒

อ ำ นั ส ง สั ถ วั ย เ ภ สั ช

ดูก่อนเทพธิดา ท่านมีวรรณะงาม เปล่งรัศมีไปทั่วทุกทิศ
ดุจดาวประกายพรึก เพราะบุญอะไร ท่านจึงมีวรรณะเช่นนี้
เพราะบุญอะไรหนอ ผลอันนี้จึงสำเร็จแก่ท่าน และโกะตะทุกอย่าง
ที่น่ารักแห่งใจจึงเกิดขึ้นแก่ท่าน

อานิสงส์ถวายเกสัช

๑๕๕

การปฏิบัติธรรมเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่งในการเกิดมาเป็นมนุษย์ เราเกิดมาในภพชาติหนึ่งๆ มีวัตถุประสงค์เพื่อมุ่งแสวงหา ความบริสุทธิ์ แสวงหาความหลุดพ้นจากการเป็นบ่าวเป็นทาส ของพญามาร หนทางสายกลางที่ดำเนินจิตเข้าสู่ภายในเท่านั้น คือทางรอดทางเดียว เป็นหนทางที่มีอิสระจากอาสวกิเลสทั้งปวง ดังนั้นเราควรจะดำเนินจิตของเราให้เข้าสู่เส้นทางของเหล่า พระอริยเจ้าทั้งหลายให้ได้ การที่จะดำเนินเข้าสู่ภายใน เรา ต้องหมั่นเจริญสมาธิภาวนา ทำใจหยุดใจนิ่งอยู่ที่ศูนย์กลางกาย ให้ได้ตลอดเวลา

มีวาระบาลีที่ปรากฏอยู่ใน กัณฺฐกทหายิกาวิมาน ความว่า

“อภิกุณฺเฑน วณฺเณน	ยา ตฺวํ ติฏฺฐสฺสึ เทวเต
โอภาเสนฺตึ ทิสฺสา สพฺพา	โอสสี วิย ตารกา
เตน เต ตาทีโส วณฺโณ	เกน เต อธิมฺชฺชติ
อุปฺปชฺชนฺติ จ เต โภคา	เย เกจิ มนโส ยา

ดูก่อนเทพธิดา ท่านมีวรรณะงาม เปล่งรัศมีไปทั่ว ทุกทิศ ดุจดาวประกายพริ้ว เพราะบุญอะไร ท่านจึงมีวรรณะ เช่นนี้ เพราะบุญอะไรหนอ ผลอันนี้จึงสำเร็จแก่ท่าน และ โภคะทุกอย่างที่น่ารักแห่งใจจึงเกิดขึ้นแก่ท่าน”

ผู้คนส่วนใหญ่มักจะชื่นชมยินดีกับบุคคลที่ประสบความสำเร็จ

อานิสงส์ถวายเป็นสังฆ

๑๕๖

สำเร็จในชีวิต มียศตำแหน่งสูงๆ และต่างปรารถนาจะเป็นเช่นนั้นบ้าง แต่น้อยคนนักที่จะรู้ว่า กว่าที่เขาเหล่านั้นจะก้าวมาสู่จุดที่เรียกว่าประสบความสำเร็จและความสุขและความสำเร็จได้นั้น เขาต้องทุ่มเทชีวิตจิตใจขนาดเอาชีวิตเป็นเดิมพันกันทีเดียว

ถ้อยคำสุภาษิตที่หลวงพ่อยกมากล่าวข้างต้นนี้ เป็นคำถามของพระโมคคัลลานเถระ ที่ได้ไต่ถามถึงบุญกรรมของเทพธิดาองค์หนึ่ง เพื่อที่จะนำไปเล่าให้มหาชนในโลกมนุษย์ได้ดำเนินตามบ้าง จะได้มีสுகตีสวรรค์เป็นที่ไป และมหาสมบัติอันเป็นทิพย์ที่บังเกิดขึ้นมานั้น เหมือนเป็นเครื่องยืนยันว่า สามารถบังเกิดได้ด้วยอานุภาพแห่งบุญ ใครก็ตามมีจิตเลื่อมใสไม่คลอนแคลนในพระรัตนตรัย ตั้งใจสั่งสมบุญอย่างเต็มกำลังชีวิตของผู้นั้นจะเป็นที่มานอนแห่งรูปสมบัติ ทรัพย์สมบัติ คุณสมบัติ ทั้งที่เป็นมนุษย์สมบัติ สวรรค์สมบัติ และยิ่งไปกว่านั้นก็สามารถที่จะบรรลุนิพพานสมบัติได้อย่างไม่ยากเย็น

*เมื่อครั้งสมัยที่พระผู้มีพระภาคเจ้าของเราทรงประจักษ์ด้วยโรคลมในพระอุทร พระองค์รู้สึกอึดอัด จึงรับสั่งกับพระอานนท์ว่า “ดูก่อนอานนท์ ตถาคตรู้สึกไม่สบายเพราะลม

อานิสส์ถวายเภสัช

๑๕๓

เกิดขึ้นในท้อง เธอจึงไปบิณฑบาต นำน้ำข้าวมาเพื่อทำยาให้เราเกิด”

พระอานนทร์รับเอาบาตรของพระผู้มีพระภาคเจ้าที่ทำวมหาราชทั้งสี่ถวาย แล้วไปยืนอยู่ที่ประตูบ้านของหมอผู้ที่เป็นอุปัชฌาย์ของท่าน วันนั้นหมอไม่อยู่บ้าน อยู่เพียงภรรยาเท่านั้น ภรรยาของคุณหมอเป็นหญิงที่มีสติปัญญาเฉลียวฉลาดรู้จักสังเกต และเป็นผู้ที่มีศรัทธาในพระรัตนตรัยมาก เมื่อนางเห็นพระเถระมายืนอยู่ที่ประตูบ้าน นางก็เดินออกไปต้อนรับ ไหว้พระเถระด้วยความเคารพ รับบาตรจากมือของพระเถระพลางคิดว่า

วันนี้ พระเถระคงต้องการเภสัช ท่านจึงได้เดินทางมาถึงนี้ ด้วยความเป็นหญิงช่างสังเกต ทันทิที่รับบาตรจากมือของพระเถระเท่านั้น นางสังเกตว่า บาตรใบนี้มีใบบาตรของพระเถระ เพราะเป็นบาตรสวยงามและใหญ่เกินกว่าธรรมดา จะต้องเป็นบาตรของพระบรมศาสดาอย่างแน่นอน ชะรอยพระผู้มีพระภาคเจ้าทรงประชวรด้วยโรคบางอย่างแน่แท้ คิดดังนี้แล้วถามพระเถระว่า “ข้าแต่พระคุณเจ้าผู้เจริญ ท่านต้องการเภสัชชนิดใด”

พระเถระตอบว่า “อาตมาต้องการน้ำข้าว เพื่อไปทำยาแก้โรคลม” ครั้นได้รับคำตอบ นางคิดว่า ยานี้จะต้องเป็นเภสัชเพื่อพระบรมศาสดาอย่างแน่นอน วันนี้เราจะได้บุญใหญ่แล้ว เราจะ

อานิสงส์ถวายเป็นเกาส์

๑๕๘

จ้ดน้ำข้าวที่เหมาสมถวายเป็นภะลันนาถเจ้า ด้วยความปิตีที่จ้ได้สร้างบุญใหญ่ นางจ้ได้จ้ดแจงปรุญยาคุข้าวต้มด้วยพุทรา และถั่วพุ ใส่จนเต็มบาตร นอกจากนั้น ด้วยความที่เป็นผู้ไม้อิ่ม ในการสร้างบุญ นางได้จ้ดแจงโภชนะอย่างอื่นที่ละเอียดย ประณิตส่งไปถวายเป็นภะลันนาถเจ้าอีกด้วย

พระอานนท์เถระได้นำเกาส์ที่ปรุญเรียบร้อยแล้ว ไปถวายเป็นภะลันนาถเจ้าพร้อมกับกราบทูลว่า “ข้าแต่พระองค์- ผู้เจริญ วันนี้นำพระองค์ได้ออกไปบิณฑบาตเพื่อนำเกาส์มาถวายเป็นภะลันนาถเจ้า ได้พบภรรยาของหมอนางเป็นหญิงที่มีปัญญาช่างสังเกตเหลือเกิน แม้ข้าพระองค์ไม่ได้กล่าวถ้อยคำใดๆ ที่ละเอียดยนัก แต่นาง ก็สามารถจ้ดแจงหาเกาส์ได้อย่างทันท่วงที” หลังจากพระองค์ ได้เสวยยา โรคลมในพระอุทรก็สงบระงับลงทันที ทำให้พระองค์ ทรงบำเพ็ญพุทธานุกิจได้ตามปกติ

ผลแห่งการกระทำในครั้งนั้น ยังความปิตียินดีกับนางไม่ เสื่อมคลาย นิกขัณมาทีไร นางก็เกิดความปิตีใจอยู่เสมอ เมื่อ ละโลกไปแล้ว ด้วยอานุภาพแห่งบุญในครั้งนั้น ส่งผลให้นางไป บังเกิดท่ามกลางมหาสมบัติอันเป็นทิพย์และมหาวิมานที่รุ่งเรือง สว่างไสว บนสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ เสวยทิพยสมบัติยิ่งใหญ่ มีความสุขที่ละเอียดยประณิตอยู่ในมหาวิมานนั้น พระมหาโมคคัล- ลานะซึ่งมักจะเที่ยวจาริกไปเยี่ยมเหล่าทวยเทพทั้งหลายในสวรรค์

อานิสงส์ถวายเภลัซ

๑๕๕

ชั้นดาวดึงส์ ได้พบเจอและไต่ถามถึงบุญกรรมของเหล่าเทพ
มาหลายต่อหลายองค์ จนกระทั่งผ่านไปเจอตพยสมบัติ
ที่ละเอียดประณีตของเทพธิดาองค์นี้

พระเถรเจ้าได้ทศนาแล้ว รู้สึกทันทึถึงวามพิเศษเหนือ
เทพธิดาองค์อื่นๆ ท่านมองเห็นรัศมีที่เปล่งออกจากเรือนร่าง
ของนางและมหาวิมานที่เต็มไปด้วยรัตนอันเป็นทิพย์ รุ่งโรจน์
เหนือเหล่าเทพทั้งหลายที่อยู่อาณาบริเวณเดียวกัน จึงเอย่ถามว่า
“ดูก่อนเทพธิดา ท่านมีวาระที่ดังงามเหลือเกิน รัศมีเหมือน
ดาวประกายพริกส่องแสงไม่มีวันดับ โภคะทิพย์แต่ละชั้น
แต่ละอันก็สวยงาม สมบัติทั้งปวงนี้ บังเกิดขึ้นด้วยอานุภาพ
แห่งการสร้างบุญอะไรหนอ จึงทำให้ท่านมีวาระ ยศ อานุภาพ
เกินกว่าเทพทั้งหลาย”

เทพนารีกราบเรียนว่า “ข้าแต่พระคุณเจ้าผู้เจริญ เมื่อ
ครั้งที่เป็นมนุษย์นั้น ดิฉันเป็นผู้ที่มีใจเลื่อมใสในพระลัมมา-
ลัมพุทธเจ้ามาก มีศรัทธาไม่คลอนแคลน เมื่อเนื่อนาบุญที่
ยอดเยี่ยมนี้บังเกิดขึ้นในโลก ดิฉันได้ถวายน้ำข้าวที่ปรุงด้วยพุทรา
อบด้วยน้ำมัน ผสมติปลี กระเทียม และรากผักชีแด่พระผู้มี-
พระภาคเจ้าเพื่อเป็นเภลัซ

อานิสงส์แห่งบุญที่ได้สร้างกับเนื่อนาบุญนี้ยิ่งใหญ่

อานิสงส์ถวายเป็นกุศล

๒๐๐

เหลือเกินเจ้าข้า แม้จะเกิดเป็นมเหสีของพระเจ้าจักรพรรดิก็ไม่ถึงเลี้ยวที่ ๑๖ แห่งการถวายเป็นกุศลนี้ ถึงแม้จะเป็นพระเจ้าจักรพรรดิครองความเป็นใหญ่ในทวีปทั้งสี่ มีสมบัติมากมายเพียงใด ก็ไม่เข้าถึงเลี้ยวแห่งมหาสมบัติที่เกิดขึ้นจากผลแห่งบุญนี้เลยเจ้าข้า ผลแห่งบุญที่ทำไว้ในครั้งนั้นน่าอัศจรรย์เหลือเกิน” ครั้นพระเถระได้ฟังบุพกรรมของเทพนารีแล้ว ก็กล่าวชื่นชมอนุโมทนา จากนั้นท่านได้แสดงธรรมแก่เทพธิดานั้นให้ปีติในบุญยิ่งๆ ขึ้นไป

เราจะเห็นว่า การที่เรามีศรัทธาเต็มเปี่ยมในพระรัตนตรัย นับเป็นความโชคตมหาศาล เมื่อมีศรัทธาแล้ว ต้องรู้จักทำบุญ และใช้ปัญญาในการสังเกต เพื่อที่จะได้เอาบุญญานั้นมาทำให้สมบัติบังเกิดขึ้นทั้งในโลกนี้และโลกหน้า เหมือนเทพนารีองค์นี้มีปัญญาและศรัทธา รู้ว่าในสถานการณ์อย่างนั้นควรที่จะสร้างบุญอย่างไร จึงจะได้บุญมาก เมื่อโอกาสแห่งการสร้างบุญมาถึง จงตั้งใจเอาบุญให้เต็มที่ อย่าประมาทในการสั่งสม เพราะบุญคือเพื่อนแท้ในปรโลกของสรรพสัตว์ทั้งหลาย

